

Drobeček, houska a nezavřené dveře

Panáci si s krysím domečkem vyhráli, vymýšleli prolejšačky, skluzavky, provazová schodiště a houpačky. A pak několik večerů montovali a šroubovali. Když bylo hotovo, měli z domečku radost skoro stejnou jako krysy. Sušinka se klouzal po toboganu, Vyšinka byl nejradši v teple, skočil do houpačky a zachumlal se do hadrů.

Večer krysy zalezly do domečku, panáci si sedli pod stříšku, dumali a dívali se na hvězdy. Pak vyšel měsíc a hvězdy pobledly. Bílé světlo ozařovalo ježaté hromady karoserií a na dvoře malovalo strašidelné zubaté stíny. Z těch rohatých černých stínů panáky přepadaly stejně černé chmury.

„Všechno mě tlačí,“ postěžoval si Trubkáč, „klouby bych potřeboval naolejovat.“

„Ty mluvíš o svých kloubech a blbý olejnice, a na mou nohu sis ani nevzpomněl,“ zlobil se Plecháč. „Tuhle jsem ji oknem zahlédl, je uvnitř na polici. Až Máslo odejde, tak pro ni vlez, že jo, Terminátore, vždyť víš, že já nemůžu.“

„Blázníš? Copak mě tam to psisko pustí?“

„Odlákáme ho.“

„Jak, prosím tě!“

„Hodíme mu něco k žrádlu.“

„Nic takového nemáme.“

„Myslel jsem na Vejřilovu svačinu, co si vozí v autě.“

„Aha, to by šlo. Vejřil nechává auto otevřené, aby větralo. Tak pro jednu bude bez svačiny.“

„Nebude mu to divný?“

„Bude si myslet, že ráno svačinu zapomněl.“

Panáci seděli – už v lepší náladě – a čekali na ráno. Všechno bude dobré. Byli přece pod střechou a plán měli skvělý. Opřeli si nohy o ledničku a odpočívali. Myslíte, jestli taky usnuli? Co

vás nemá, plechoví panáci spát nemusí. Na vrakovišti spaly jen krysy, pan Máslo a Drobeček, i když ten jen napůl oka.

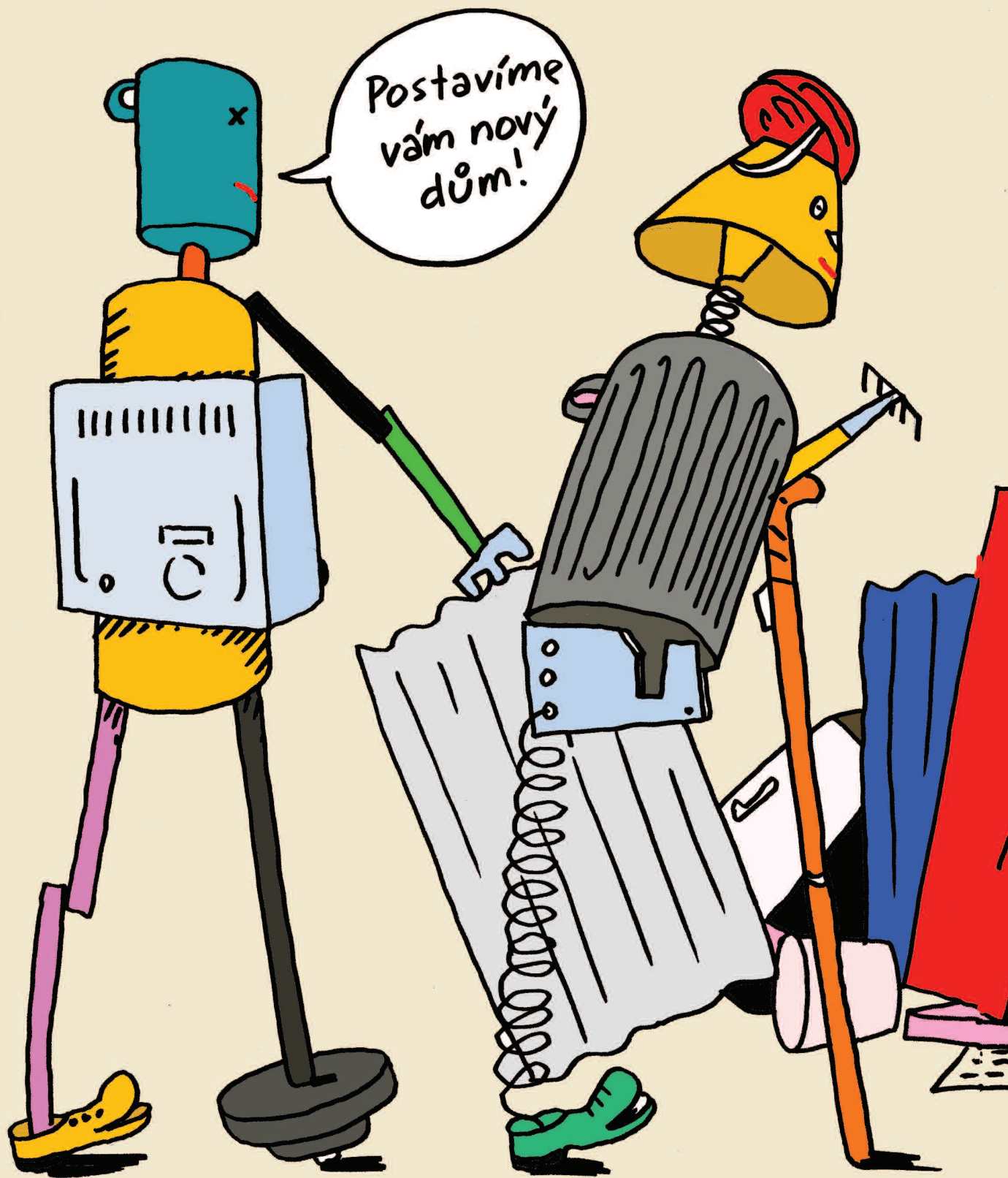
Ráno Trubkáč nastoupil s lopatou, Plecháč s berlí, a dali se do nové hromady, kterou právě Vejřil vysypal. Vzít svačinu z auta byla brnkačka, a teď už jen panáci čekali na správnou chvíli.

„Ssss,“ sykl Plecháč.

Pan Máslo vyšel z domku vyřídit objednávku. Ptáte se jakou? Sehnat dveře do felicie. Ale to není důležité. Taky není důležité, jestli se po ránu učesal a zapnul si všechny knoflíky. Radši se zeptejte, jestli za sebou zavřel dveře. Nezavřel! To je důležité.

Trubkáč se pomalu sunul se svačinou doprostřed dvora, když vtom ho vlčák zpozoroval. Trubkáč si sedl a vypadal jako hromada šrotu. Ale nenápadný nebyl. Houska s uherským salámem Drobečkovi zavoněla, zvedl se a šel si hromádku očichat. Trubkáč se mocně rozmáchl a hodil housku do rohu. Hned jak za ní Drobeček vyrazil, Trubkáč vběhl do domku, popadl Plecháčovu nohu a schoval se s ní za domkem. Drobeček si ho nevšímal, hltal housku, jako by dva dny nežral. Ale co jako. On doopravdy dva dny nedostal nic k žrádlu a byl strašně hladový!

Postavíme
vám nový
dům!

